

GESTAPO METODER.

2. Et av Gestapos nyeste påfund for å kom me motstandsbevegelsen tillivs, er at de rett og slett kidnapper folk. Ofret blir gjerne ført til en kjeller, hvor det får vite at det er kommunistene som har tatt vedkommende. "Kommunistene" gir så beskjed om at mannen skal skytes, idet de har funnet det bevist at mannen er en forrøder. De håper så at offeret skal forsøke å be- vise at det er en god nordmann. Dette gjø res best ved at offeret oppgir noen av si ne forbindelser som kan bevidne at vedkom mende har utført illegalt arbeid.

På denne måten håper Gestapo og komme gode nordmenn på sporet. Vær på vakt!

KUNNGJØRING FRA LENSMAEN I LEBESBY.

Feldwebel Müller f. t. Lebesby meddeler meg idag til videre kunngjøring at Reichs kommissar i samarbeide med den norske reg jering har bestemt at alt sivilt folk skal tvangsevakueres. Innen søndag 5. nov. 1944 skal alle på stedene Bakkarfjord, Kal lak, Lebesby, Bukta, Skjånes, Oldervik og Skogvik være evakuert. Evakueringen fore går slik at alle menn, kvinner og barn som kan klare det, skal gå til Ifjord og ta med seg det de selv kan bære av nødvendige ting. Gamle og syke, samt småbarn skal før es med båt til Ifjord og derfra transpor teres sydover. Det er først og fremst var me klær folk må ta med seg. Det behøves ik ke lenger enn til Ifjord, hvor den tyske Wehrmacht sørger for det som videre trengs.

Den som ikke følger denne oppfordring eller motsettes seg den, vil bli behandlet som krigsforbryter og det vil bli tatt de strengeste forholdsregler mot ham. Hvis noen forsøker å ta tilflukt til fjellene for å ta tilflukt der til russernes komm er, vil bli ettersøkt og behandlet som fi endtlig spion og skutt. Hvis noen anser på annen måte forsøker å holde seg skjult el ler forsøker med motstand vil de bli skutt. Hvis noen vil ha nærmere meddelelse om dette kan de få det hos feldwebel Müller eller gjennom lensmannen.

Lebesby lensmannskontor, 3/11.

Det meddeles at feldwebel Müller sier fra at 250 mennesker fra Bukta, Skjånes og Lebesby vil bli hentet med båt på Lebesby fredag 3/11 1944. Alle personer må da ha pakket og gjort alt klart. Alle husdyr skal samles ved skogsinternatet hvor FW Müller vil overta dem. Enhver må ta med seg så meget han kan bære, helst varmeklær og var mt fottøy. Mat skal bare tas med til Ifjord, og derfra og sydover skal de være under tysk forpleining. De som ikke følg er denne bestemmelse vil bli skutt.

Lebesby lensmannsbestilling.

LØNSOMT YRKE.

quisling har nå laget en "lov" om at pen sjonsberettigede etter tjenestemenn i poli tiet som etter 25/9-40 mister livet som følge av politiske eller kriminelle for bryteres eller sidsykes handlinger skal få en tilleggspensjon av statskassen, slik at den samlede pensjon blir like stor som tjenestemannens nettolønn. Lønnsomt yrke angiveryrket!

Den farlige angiveren Njoten, mannen som er ansvarlig for tragedien i Televåg, er nå likvidert.

KRIGSNYTT.

På Vestfronten fortsetter framrykkingen tross i fanatisk og desperat tysk motstand. Flere nye angrep er satt igang samtidig, og man begynner å merke enkelte svakhetstegn på den tyske front. Den 7. amerikanske arme har gjort rask framgang i Elsas og en befestet by er tatt nord for Hagenau. Trop pene stod onsdag kveld 24 km. fra Karlsruhe. 3. amerikanske arme fortsetter å utvide sitt brohode over Saar. I framstøtet mot Düren står 1. arme under en km. fra byen. Et stort nytt angrep er også satt igang NO for Rötgen.

Flyoffensiven har denne uken vært mere in tensiv enn noensinde. Mandag var 1600 bombere og 800 jagere over Frankfurt, Giessen og Han au. Bare 12 bombere og 2 jagere gikk tapt. Natten etter angrep Moskito Hamburg og Han over. Tirsdag angrep 1250 am. bombefly og 750 jagere Leynaverkene utenfor Merseburg, samt jernbanetokter i Hanau. Natt til onsdag ble det kastet 1500 tonn bomber mot Essen, som da hadde sitt 13. storangrep. Moskito s bombet Osnabrück. Fly fra Italia var over Wienområdet.

På østfronten er det fortsatt stille bort sett fra fronten i Ungarn, hvor russerne pres ser hårdt på mot Budapest. Kampene finner nå sted i en av byens nordlige forsteder. Leng er nord rykker andre styrker av Malinovskis arme fram langs grensen til Tsjekoslovakia mot Bratislava og Wien.

I Hellas fortsetter de blodige inbyrdes kamper. I Athen kjempes heftig etter at El as styrkene har fått tungt artilleri inn i byen. General Scobie som har hatt besøk av den bri tiske øverstkommanderende i Middelhavet, gene ral Aleksander, har sendt et tilbud om våp enhvile til El as, men ennå onsdag var intet svar løpet inn. Det britiske hjelpearbeide var kommet godt i vei med mattilførsler til landet, men dette arbeidet er nå stoppet opp på grunn av urolighetene, og nøden blant fol ket er stor.

Tokio ble bombet tirsdag og andre mål i Ja pan onsdag av kjempefly. Utenfor Leyte er sen ket 3 japanske destroyere og tre lasteskip på tils. 19.000 tonn. 50 fly skutt ned.

To tyske skip er satt i brann ved Nordfjord. TORS DAG KVELD meldes at amerikanerne behersker vestbredden av Roen mellom Düren og Linnich. Sør for Düren står de på begge berdder av Roer. Heftige kamper pågår i brofestene ved Dilling en og Saarlautera. I Alsass framrykk på bred front mot Pfalz, og står 4 km. fra Wisenburg.

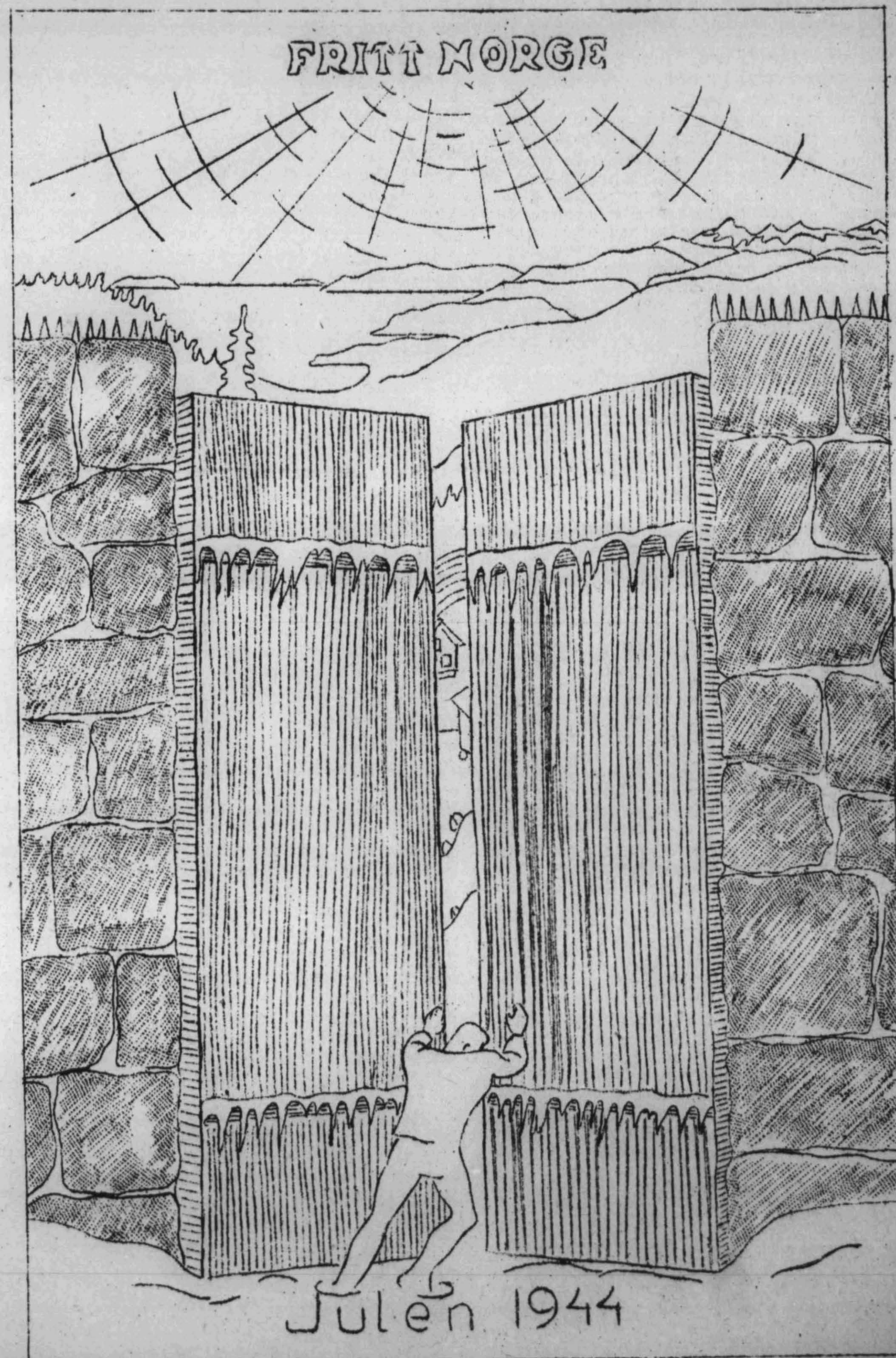
Russerne har tatt Kisillag 6 km. NO for Bu dapest. Papandreu hadde idag 1 1/2 times samtale med den br. minister i Mellomøsten. Ingen for andring i Athen. Et tysk skip satt i brann i en norsk fjord.

HJEMMEFRONTENS LEDELSE

Ønsker, på grunn av en falsk parole som er sendt ut blant håndverkerne, å innskjerpe: Kontin gent betales IKKE. Skjemaer utfylles IKKE. Op lysninger til nazimyndighetene eller forbund gis IKKE. Spørsmål forelegges IKKE, svar gis IKKE.

UTGIFTEFRONTENS LEDELSE

har sendt ut en parole til alle reveoppdrett ere, hvor det heter: Ingen produsent av pels dyrskind må selge sine skinn før krigen er slutt, men inntil da oppbevare dem på et sikk ert sted. Den som selger må være forberedt på at hele salgsbeløpet blir inndratt, etter krigen.

Dessverre gikk det ikke som vi hadde håpet, - vi fikk ikke høre fredsklokkene ringe i bygd og by før jul i år. Midt i krigens gru skal vi påny feires under alvorligere forhold enn noensinde før.

Det siste år har vært det tyngste for vårt folk. Våre fienders krigsforbrytelser mot oss, og våre hjemlige nazisters delaktighet i disse, er så himmelropende at de savner ethvert sidestykke. Renrettelse av uskyldige landsmenn, maktovergrepene på uansett grunnlag mot det norske misjonsselskap, forsøk på mobliserings av våre unge gutter til våpenkamp mot deres eget fedreland, torturen i fengslene, tyskerne frek ke utplyndring av mat og realverdier, og til sist den grufulleste katastrofe i Norges historie: Den opprørende deportering og umenneskelige behandling av våre landsmenn i Nordnorge, - alt er det en skamlet på den tyske nasjon, som aldri kan viskes ut av dens historie.

Vi kan i år, mindre enn noensinde før, feire jul i noen gammeldags, koselig hjemlig idyll. Livets bitre virkelighet tvinger oss til å feire julehøytiden i lidelse og smerte, og i den dypeste medkjensle med alle dem som lider idag. Det blir en julehøytid i det dypeste alvor. Dog skal vi finne at juleevangeliet har mer å gi oss enn for da vårt hjerte ofte var så fylt av koselige julestemninger, som ofte hadde liten forbindelse med julens egentlige budskap.

Juleevangeliets egentlige kjerne har et innhold som viser at det nettopp er et budskap til mennesker i nød, for det forkynner at en Frelser er kommet til oss mennesker. En Frelser om hvem Guds ord sier: Der til er Guds sønn åpenbart at han skal gjøre ende på djevelens gjerninger. 1. Johs. 3. 8. Det er djevelens gjerninger som er årsak til all vår nød, også idag, så vi mennesker gjør det onde og ikke Guds gode gjerninger. Vår eneste redning er at der fra Gud blir satt inn en nyskapende makt som kan gjøre oss nye i vårt hjerte og livsferd. Julens budskap innebærer at Jesus kom for å frelse oss fra djevelens gjerninger og fra slaveriet under synden og Satan. Hans frelsesgjerning består for det første i at synden blir åpenbar. I lysot fra Guds hellige vilje i Jesus Kristus blir synden til en hver tid og i en hver form stemplet som det den er: Ondskap og opprør mot Gud. Ingen løgnettet eller hyklerisk propaganda kan bortforklare ondskapen. Frelsen betyr dernest at Jesus brøt syndens makt. Som vår stedsfortreder brøt han den og frelste oss, som var kommet så langt bort, tilbake til samfund med Gud. Ingen fengselsmurer eller piggetræsperringer kan hindre en sjel som søker Gud fra å finne ham.

For det tredje friir han oss fra syndens makt. Han nyskaper menneskehjertter så de frivillig velger sannhet, kjærlighet og rett og daglig vil tjene Kristus, forpliktet på hans ord og vilje. Ingen djevolsk ensrettet ideologi skal kunne bryte denne Kristi gjerning i menneskehjertter. De man-

ge, som isteden for å selge sin sjel og gå inn i N.S., heller lider i fengsel og konsentrasjonsleir, ja kanskje må dø for sin overbevisning og sitt ferdeland, et er vitnesbyrd om dette. Det er Frelserens kraftvirkninger som viser seg hos hver den som i kampen mot løgn og urett og for frihet og rettferdighet vil våge, ofre og lide.

Det er julens gave til oss også i år at denne frelser fremdeles vil virke iblant oss. Han vil fremme sin vilje og sitt rike på tvers av djevelens og onde menneskers planer. Frelserens vilje er å nyskape mennesker og skape gode livsvilkår for alt godt i verden, med livsrum og livsrett også for de små nasjoner. Om mange av oss må søgne i kampen og vi alle skal lide meget, ett vet vi, at vår sak skal seire, for den er i takt med Kristi rettferdighet, sannhet og kjærlighet.

Julen er et alvorlig kall og forpliktelse for enhver virkelig nordmann. Både i kampen for landets frigjøring og i gjenreisningen må vi la Frelseren få komme til i oss og i blant oss. La hat og hevn fare og la i stedet rettferdighet og kjærlighet råde. VÅR REDNING BÅDE IDAG OG FOR FRAMTIDEN ER AT VI FØLGER KRISTUS JESUS.

Så går våre tanker i denne julen til de mange landsmenn som kjemper og lider. Kongefamilien, regjeringen i England, offiserene og soldatene, sjøfolkene og alle de andre landsmenn derute, de tapre i fengsler og konsentrasjonsleire her og i Tyskland, offiserene og studentene dannede, alle sørgende, alle de hjemløse nordpå, Hjemmefrontens Ledelse og alle som gjør en innsats for landets frigjøring. Vår varme ønske for dem alle tar form i en brennende bønn: GUD SIGNE JULEN OG NYÅRET FOR VÅRT KJEMPENDE OG LIDENDE FOLK OG LAND. Amen.

FRIIT LEIDE

En skulde tro at det ikke var noen som tok "minister" Whist's løfte om fritt leide til ungdommen alvorlig. Dessverre var det en unntagelse i Krødsherad. En ung mann kom hjem og begynte å arbeide på gården. Den kst. lensmann - politikonstabel Naug fra Drammen - kom til guttens hjem og ga han beskjed om å melde seg for politimesteren. Både gutten og hans foreldre henviste til det frie leide, men "lensmannen" kom igjen og fikk tilslutt overtalt gutten, idet han sa at det bare var en formsak og at gutten sikkert vilde komme tilbake samme dag. Gutten er ikke kommet ennå. Nazipolitimesteren, Landerud heter han vist, i Hønefoss puttet ham i arresten og bragte ham senere til Statspolitiet i Oslo. Den samme "politimesteren" har forøvrig begynt å ta gisler for rømte AL-gutter i stor stil.

En fetter av Josef Torboven, den 34-årige ingeniør Heinrich Torboven, har hengt seg på et hotell i Krakow. Han var tilknyttet Organitonen Todt. - Når følger den store fetter etter?

"ENIG OG TRO TIL DOVRE FALLER". Denne be kjennelse AV EIDSVOLLMENNENE HAR STÅTT SOM ET LYSENDE FANEMERKE FOR OSS ALLE I DISSE HARDE KRIGENS ÅR FOR VÅRT LAND. ENIG- HETEN HAR GJORT OSS STERKE, JA UOVERVINNELIG, SELV OM VI VAR VÅPENLØSE.

Det norske folk står fremdeles samlet og fronten er ubrutt. Nazistene har hatt alle kort på hånd. De har tatt fra oss våre våpen, vår radio, ensrettet all presse og propaganda, ubegrensede pengemidler er stilt til deres rådighet, de har Gestapo, konsentrasjonsleirene, torturkamrene. Men hva har det hjulpet dem. Må de ikke tross sin ensrettede blinnet medgi at demorske hjemmefront idag er sterkere enn noensinde. Må de ikke innrømme at de står maktesløse? Har de ikke gått fra nederlag til nederlag? Kirken, lærerne, ungdomstjenesten, sambandene, arbeidsmobiliseringen, guttene og nasjoneringskortene, den fri presse, må det ikke gi nazistene forståelsen av at det norske folk ikke lar seg knekke. Tusner på tusner kjempende nordmenn har de arre- stert, mange av dem har de pint ihjel, andre har de gitt en kule, men har de ikke hver eneste gang fått merke at stadig nye rykker inn og overtar plassen etter de som falt bort.

Etter et år i stadig kamp, savn og lidelse, står vi atter foran julehøytiden. Det blir ingen førkrigsjul for noen av oss. Ikke bare fordi julebordet kanskje ikke blir så overfylt, men først og fremst på grunn av all sorgen og lidelsene og tanken på dem som har det uendelig mye værre enn oss. Det blir vanskelig for oss å fri tanker fra alt det onde og såre, fra all bitterheten og hevnlysten. Men lar oss også minnes hva vår våpenløse kamp hittil har formådd, og la oss kasta blikket framover mot den dagen vi vet nærmer seg, timen da friheten igjen skal bli det norske folks eie.

Fire ganger tidligere har vi sagt det under denne krigen: Dette må være den siste julen vi feiret som hartatt folk. Hver gang har vi måttet ta det i oss igjen. Når vi nå gjentar det for femte gang, så tror vi dog at det neppe er mange nordmenn som ikke er enige med oss. Alt kan hende i en krig, men så langt den sunde tankeevne rekker, kan vi ikke øyde noen mulighet for at tyskerne vil klare å holde ut et helt år til. La oss dog ikke glemme Churchills ord om at ingen vet når krigen slutter, og at vi ikke må hengi oss til troen på at seieren er vunnet.

Julebudskapet til det norske folk og alle de kjempende allierte nasjoner må derfor bli: FORTSATT KAMP OG URYTELIG VILJE TIL SEIR. Med nytt mot og nye krefter skal vi

sluss videre i det nye år, sluss for det største som er gitt menneskeheten Friheten. Motstandsbevegelsen er utbygd, vel organisert og sterk over det hele. Hver mann har sin oppgave og den vil han sette alt inn på å løse. Men det viktigste våpen også i tiden som kommer er SAMHOLD. Enhver indre strid må være bannlyst, loyalt og med full kraft må vi stå sammen om vår felles ledelse. Som gode nordmenn vil vi fortsatt slutte opp om broderkjeden, og grunnlov og frihet fra Eidsvoll 17. mai 1914 i kampropet: ENIG OG TRO TIL DOVRE FALLER.

Vi sender våre varmeste juleønsker til alle våre lesere, våre hjelpere og forbindelser. Det har kanskje ikke vært bare det beste vi har bragt i året som svinner, kanskje har vi vært vel krasse i enkelte spørsmål, kanskje har vi fært for lett over andre, men vær forvissset om at meningen alltid har vært god. Man må heller ikke glemme de forhold den fri presse må arbeide under: Under jorden, begrenset spalteplass, begrensede hjelpemidler, alltid på vakt og i stadig kamp med Gestapo og løsmunnede landsmenn. Vi er dog forvissset om at den fri presse har hatt sin misjon, og at den må leve videre inntil full frihet er vunnet. Vanskelighetene med å sende ut avisen blir større og større, men det er vår bestemte vilje å fortsette arbeidet så lenge vi ennå har friheten og livet i behold. Mangt og meget har vi lært og erfart i løpet av disse fire årene. Vi håper å kunne dra nytte av det, slik at vi skal komme igjen bedre, sterkere og mer glødende i det nye år om lykken er med oss.

FINN ARHEIM

Vi har mottatt:

Igjen har nazibödlene vært ute på rov. Denne gangen ble Finn Arheim ofret. En kveld ble han lokket ut. Siden så ingen ham til han ble funnet i et bekkefar, gjennomført av bödlernes kuler. Klærne har preg av kamp. UTEN KAMP gav du deg ikke Finn. Vi forstår deg så godt. Du var en kampens mann, aldri redd for å vise at du var nordmann. Det var nok av de som vilde sverte ditt navn, nazistene var de ivrigste, men du stod fast, du holdt rent flagg, dusvek ikke, og tilsist gav du ditt unge liv for Norges Sak. Du gav alt!

Din unge hustru, og dine to små barn, din øvrige familie og alle kameratene bøyer seg i taus arbeidsdighet. De står igjen med smerten og minnet, og minnet ditt skal alltid lyse i ildbokstaver og mane oss til sket innsats for saken du ofret deg. Du var en verdig sønn av vår Norge, Finn! Det snakkes så mangt om hjemkomst om seirens skinnende dag, da bordens skal bestilles, og alle skal henge ut flagg.

Men kanskje vil gjennom frostrøyk solkulens røde skjær stå som et blodig skuddår. Alle er ikke her.

Kanskje vil gå fra feston frysende, seier-sky, noen som vendte hjem til, de pintes og dreptes by.

DET ANNET TYSKLAND.

Av Sigurd Hoel

Mens V-2 nå forsøksvis gjør sin gjerning, tar den tyske medlidenskampanjen seg en pause. Men vi vet, det er bare en liten pause til å puste ut i, som det heter. Det kommer ikke til å vare lenge så skal vi få høre mere om hvor synd det er på disse stakkars tyskerne som har fått så mange hevnjerrige fiender.

Et av de store argumentene i medlidenskampanjen var, er og blir det såkalte "annet Tyskland" - alle de millioner som åpent og hemmelig har vært motstandere av den nazistiske politikk og som alikevel, sammen med hele landet, hele folket må bære sin del av ulykken og straffen. Det er skrevet mange tykke bind alle rede om dette annet Tyskland - blant annet for å bevise at det eksisterer.

Er det ikke underlig forresten - det må skrives bøker for å bevise at det annet Tyskland eksisterer. Ingen har funnet noen grunn til å skrive bøker for å bevise at den norske hjemmefront eksisterer, eller at den danske frihetsbevegelse og motstandsbevegelsen i Frankrike, Belgia, Holland, Polen, Tsjekkoslovakiet, Jugoslavia og Hellas eksisterte og eksisterer. Det var aldeles overflødig å skrive slike bøker.

Men det annet Tyskland eksisterer altså. Det er bevist ved hjelp av tykke bøker.

Selvfølgelig eksisterer det og har det eksistert et annet Tyskland. De tyske konsentrasjonsleirene fra 1933 til idag gir det beste beviset på det. Men dermed er ikke problemet løst.

Hva kan det komme av at det falt nazistene så uforholdsmessig lett å ta makten i Tyskland og beholde den? Da disse samme tyske nazistene med våpen i hånd kom som sierherrer til andre land da viste det seg at så lett gikk det ikke for seg der. Hvortil talsmennene for det annet Tyskland svarer, at en ting er det å gjøre motstand mot nazistene når de kommer som fremmede, som fiender, som okkupasjonsmakt. Foe ganske annet var det å ta opp kampen mot dem hjemme i Tyskland selv, hvor de var endel av nasjonen.

La gå med det også. Hvordan var det i Spania forresten? Fascismen vant ikke ut en kamp der. Selv om den var en innenlandsk bevegelse, med både kirken og kapitalen på sin side.

Man får unnskyld, at all denne skrivningen om et annet Tyskland har gjort et par personlige opplevelser levende for meg. Våren 1939 var det et par stykker av oss som gjorde en reise gjennom Italia. Der opplevde vi, ikke en gang men minst tyve ganger, følgende:

Vi kom inn i en eller annen butikk, eller kom på annen måte på talefot med italienerne. Det første vi ble spurt om, var om vi var tyskere. I samme øyeblikk vi hadde sagt at vi var skandinaver, fikk vi regelmessig over oss en foss, en strøm av ord - at nå bar det mot krig, men italienerne vilde ikke ha krig, og slett

ikke side om side med Tyskland. Etter nesten 20 års fascistisk styre var den italienske veltalenheten og åpenhjertigheten så overstrømmende som noen kunne ønske seg. Om vi nå hadde vært tyske spioner? Disse folkene hadde bare vårt ord å holde seg til.

I 1935 etter to års naziststyret i Tyskland, kom det en tysk forretningsmann på besøk til Oslo. Han var jøde (den gang kunde enda endel jøder drive forretning), men ingen kunne se det på ham. Et par av oss gikk med ham på en restaurant. Lokalet var nesten tomt. Vi ba ham fortelle litt om hvordan det stod til i Tyskland. Han ble blek, og så seg omhyggelig tilbake over skulderen før han med lav stemme sa et par forsiktige setninger. - Etter to års nazi-styre...

Høsten 1938 begikk en 17-års jødegutt, Grønspan, et attentat mot en tysk legasjonssekretær i Paris. Den tyske naziledelsen svarte med å slippe løs de værste jødeforfølgelser som hadde funnet sted inntil da. Synagoger ble brent, butikker plyndret, jøder av begge kjønn og alle aldre ble dratt ut av leilighetene og øyrt fordervet eller drept, hospitals hjelp ble nektet. Og så videre.

En svenske, en meget pålitelig mann, oppholdt seg nettopp da i Berlin. Han stod oppe hos en tysk venn, en lege, i legens leilighet ved Kurfürstendamm. De sto begge to ved vinduet og så hvordan butikkvinduet til en jøde ble knust av SS-soldater. Så ble jøden, en gammel mann, dratt ut på gaten og slått med køller til han lå der. Det samlet seg en folkemasse omkring. De to gikk ned, trengte seg gjennom folkemassen og fram til mannen som lå bevisstløs i rennestenen. Legen bøyd seg ned over ham for å se om han levde. En nazist i uniform som stod der, sa truende, at han kunne våge å hjelpe den elendige jøden. Legen tilkalle alikevel en ambulanse og fikk kjørt mannen vekk.

Men det som gjorde et uutslettelig inntrykk på svensken, det var folkemengdens holdning. Den var ikke fiendtlig mot den gamle jøden. Den var ikke fiendtlig mot nazisten heller. Den sto der og hang, og så på, og var sløvt rysgjerrig. Ingen grep inn for eller mot.

Det melder seg i erindringen en annen episode. Fra den tiden - var det ikke etter jul 1941? - da unge mennesker hjemme moret seg med å demonstrere med binders på jakkeoppslag et. Binders ble forbudt, som vi husker. En dag kom en hirdmann bortover Pilestredet og møtte en 12-13 års visergutt som gikk med binders i jakkeoppslaget. Hirdmannen slo gutten i bakken. Det samlet seg folk på et øyeblikk. Hirdmannen slapp ikke helt uskadd fra den affaren.

En tysk underoffiser var tvangsinnkvartert hos en norsk familie. Han drakk seg regelmessig full om kvelden. En kveld sa han, for å unnskulde og forklare seg, at han var nødt til å drikke seg full. Ellers kunne han ikke få sove - etter det han hadde vært med på i Russland. Og så sprakk det ut av ham endel av de ufyseligheter han hadde vært med på. Det er ingen grunn til å gå inn på de avskyelige tingene her. Men av interesse er det at, at det ikke engang i rusen falt det ham inn at han kun-

OG HUVEN MED DEN LA OG TRINOVEN.
oooooooooooooooo

Skjønt veprøde hirdmenn står vakt ved hans dører så gisper'n av redsel, den skjelfvende fører, ved alle de mystiske ting som han hører....

Han lytter på London i ensomme kvelder. Hva kan det bety alt de rare de melder? At "reven har trefot"? Hva er det det gjeller?

En dag vil vel reven stå fram fra sin hule og hive seg på ham med tennene gule.... Han brygger en pjofter. Det hjelper en smule.

Han brygger seg flere - da blir det et leven. Han kjenner no' bløtt no' som slikker mot neven. Han hopper i været. Det er kanskje reven!

Det er kanskje reven fra London som tar ham. Så er det da godt at han nå er blitt var ham. Men hvordan i verden skal Quisling bli klar ham?

Han skriker på vakta. Straks er de på pletten! Hvem myrder vår fører? Vi har ikke sett'n. Men nå skal han huket - og føres for retten.

Det var ingen morder. Det var bare katta. Den pleier å ligge beskjeden på matta og slikke sin fører i søvn utpå natta.

DORIAN RED.

Det er sarmeldingen "Reven har en lang trefot", som gjentatte ganger ble sendt ut fra London i høst, forfatteren sikter til.

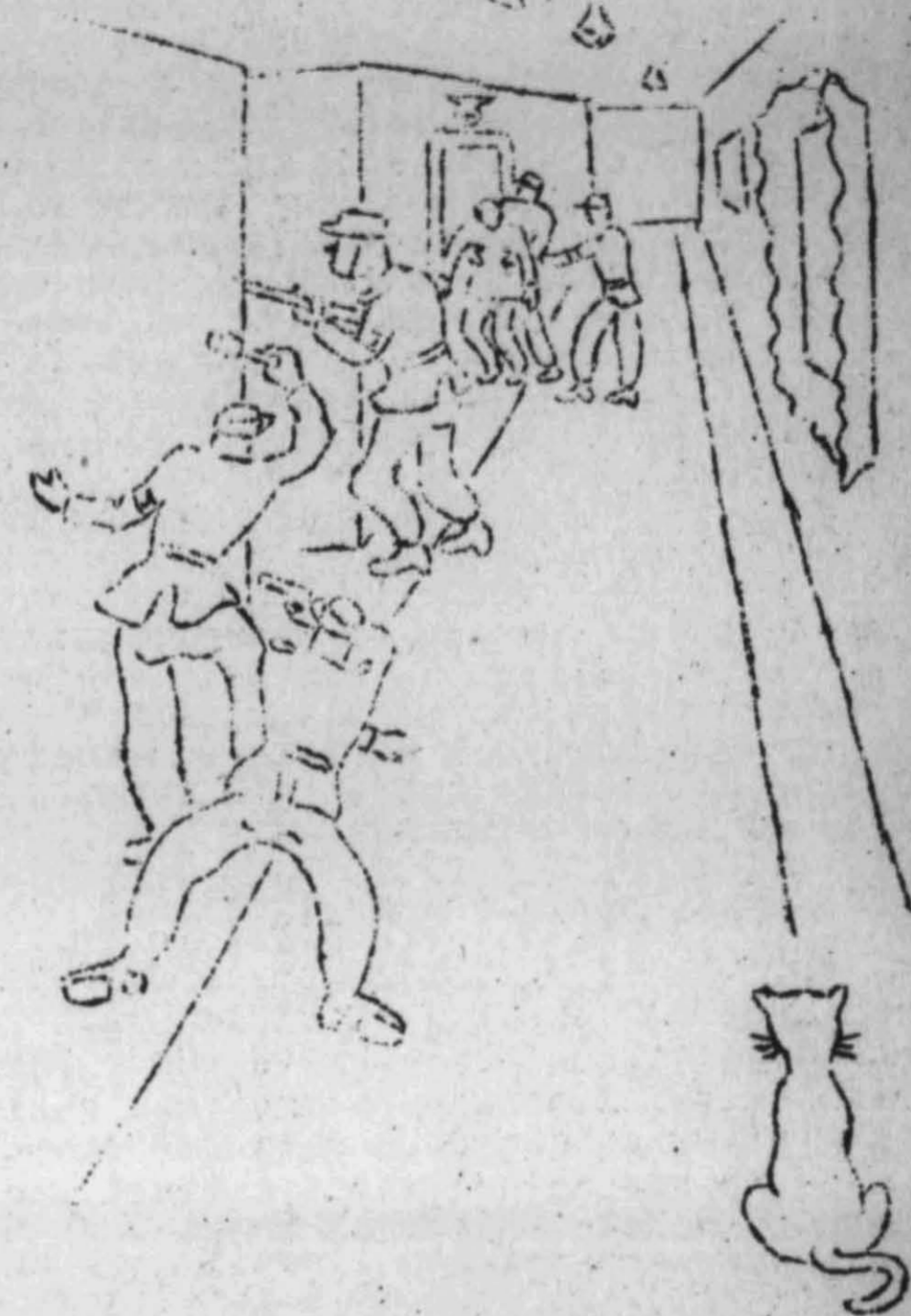
ne ha nektet.

Vi tror ikke at tyskerne er født sjoflere og mere ondskapsfulle enn andre folk. Under tiden kan tanken ligge nær, men vi nekter den adgang - det skal ikke lykkes nazistene å få lurt raseløren sin inn på oss gjennom den bakdøren. Men vi tror, at lange tiders kommandotone, underoffiserernes drill og all slags ekseris har gjort noe med en meget, meget stor del av tyskerne. Kommanderé og lystre - det er blitt to magiske ord for altfor mange av dem. Og noe av den mentaliteten gjør seg gjellende - det lar seg ikke nekte - også langt inn i rekkene hos det såkalte annet Tyskland.

I 1936, om kvelden den dagen da Hitler hadde masjert inn i Rhinland, vilde slumpen at jeg var sammen med endel tyske emigranter i Oslo. Det var flere kommunister blant dem. Samtalen falt på inmarsjen, det var uungkelig. Det viste seg at blant de fleste - også blant kommunistene - rådet det begeistring over den. Som det framgikk av samtalen - det var ikke vanlig naiv pat riotisk begeistring, det var begeistring over selve ristigheten og kraftutfellelsen. Hvis det var blitt holdt en avstemning om Hitler den kvelden, vilde han fått en rekke stemmer også fra de radikale emigrantene som han hadde jaget ut av landet.

Drømmen om Europa-hogemoni, ja om verdens herredømme, - hvem våger å nekte at den drømmen har spilt en stor, en voldig rolle i Tyskland i disse årene, og at den har hemmet og delvis lammet opposisjonen også hos det "annet Tyskland"? Når kommer bakslaget som alle må bære sin del av.

Kommandotonen, slavelydigheten og herrefolksdrømmen - når tyskerne har fått ryd-

det ut disse tingene hos seg selv, da kan vi begynne å snakke for alvor om et annet Tyskland. sin siste tale uttrykte Stalin det så kort som overhodet mulig: Vi jager ikke ulven fordi den er grå, men fordi den dreper bondens sauer.

LIK I LASTEN.

Kjente du han som aldri svek? Som flenget skjorten til side, og stod. Da sprang på brystet en rose av blod. Han ravet, han ble så besynderlig blek. Å, nei det er ingen barnelek!

Møtte du ormen som kryper i mold? Og fikk du forakt for den kryperslekt. Du bød den forgjeves et hissig: fekt! Du kom den aldri på fektehold. Ormen er giftig og sleip og kold.

Gikk du en natt på Oslo havn? Og møtte du henne vi kaller en tøs, som uten skam hektet kjolen løs, og åpnet for dem sin lystne favn som hadde Friedrich og Fritz til navn.

Vi skulde muret med sverd ved lend! Mange sank i en blodig pøl. Andre gikk ned på en brotnet kjøl! Fengslene knekker de beste menn.

Tøser og krypere har vi igjen!

Men skyer skal stå som et fugletrekk tilhavs! Med skumprydet baug dukker vårt land i det havsalte laug!

Tøser og krypere skyllles vekk når sjøgangen spyler inn over dekk! NORGE kaller! Var sterk! Gjør andre sterke!

SVERDET MÅ BLI PLOG!

Et av de problemer som melder seg sterkst i flere av de befrierte land er behandlingen av partisanene og den underjordiske bevegelse. Det er særlig i Frankrike, Belgia og Hellas dette problem har gjort seg sterkest gjellende. I de førstnevnte land ble krisen akutt da myndighetene forlangt innenriksstyrkens avvepning, men en mer tilfrelsstillende ordning er nå etablert. På Balkan derimot er situasjonen fremdeles brennende. Ostbohems Handels- og Sjøfarts tidning behandler spørsmålet saklig og lidenskapløst i en leder.

I de land som er befrikket fra de tyske overfallsmenn oppstår et åstelig problem. Det er mange vanskelige oppgaver som skal løses i de land som er plyndret, utsøgt og rakkert til som de er. Hele samfunnsorganismen er kommet i ulage. Livets nødvendighet mangler. Det er ikke vanskelig å regne ut hvordan massen vil reagere, vi har allerede erfaringer for det. Det er ikke for meget sagt at en må regne med ondartede sosiale komplikasjoner.

Det problem som det her tenkes på er de friskarere som under okkupasjonen har ført krig mot de fremmede undertrykkere og i sluttkampens har bidratt til å fordøve dem. Disse friskarere har helt sikkert gjort en betydelig innsats for fedrelandet. De har satt livet inn mange ganger. De har holdt undertrykkerne i uro. De har representert folkets livsvilje på en effektiv måte. Fienden er demoralisert av den aldri hvilende striden, og folkets livsvilje er holdt ved like.

Når så tyskerne er fordrevet og en provisorisk regjering er dannet, kommer så spørsmålet om hvilken rolle friskarere skal spille. De væpnede skarer som nylig representerte den nasjonale vilje kommer i motsetning til den samfunnsordning som regjeringen vil gjennomføre. Den sosiale uro og gjæring som uvilkarlig følger etter krigen kan bare altfor lett skaffe seg verktøy blant de væpnede friskarere. Det er folk som er vant å bruke sin våpen. Lov og rett har vært ute av funksjon så lenge at de har mistet sin makt over menneskene. Det ligger nær for de væpnede styrker som nylig sloss mot de fremmede, å bruke sine våpen for å drive igjennom det som de i sin opphissede tilstand mener er riktig og ønskelig.

Hvis ikke krigen mot den ytre fiende skal fortsette med innbyrdeskamper må fri skarene avvepnes. Dette er hva de franske og belgiske regjeringer har anbefalt og er i ferd med å gjennomføre. Men hverken i Frankrike eller i Belgia vil partisanene finne seg i dette. De strir imot å innrullert i den ordinære armeen. De vil fortsette å være selvstendige maktfaktorer som de var under kampene mot tyskerne.

Det er en ganske tragisk historie. Disse patrioter blir med ett forvandlet til samfundets fiender. Det er naturligvis deres egen feil, men det er ikke alltid lett å omdanne seg. Mange mener de behandles urettferdig når de takkes av. Det er men skkelig om slike mennesker ikke vil innrømme at deres oppgave var begrenset til de ekstraordinære forhold, og at de skulde forsvinne med dem.

Disse menn hvis hoder er at de ikke falt til foto for omstendighetene, skal altså plutselig gjøre det! Hvis de ikke føyer seg skal de tvinges! For de kroyer fedrelandet. Deres svakheter er at de ikke forstår at forholdene er radikalt forandret med befrielsen. SVERDET MÅ BLI PLOG. Hvis de ikke forstår dette selv må den gjenreiste samfundserden ta sverdet fra dem og sørge for omdannelsen.

HITLERS SKJEMME

etter krigen er gjenstand for en livlig diskusjon over alt i England. Og innsendere til avisene legger en veldig fantasi for dagen når det gjelder forslag. En innsender i London Sunday Chronicle foreslår at han bør forevises offentlig i hver større okkupert eller tysk-bombet by, samt i de forskjellige tyske byer. Deretter skal han holdes fengslet i et bur, vaktet av en polakk, underholdt av en russere og matet av en greker. Tre ganger om dagen skal en gramofon gjengi hans taler for ham.

En annen engelskmann vil binde ham til en robotbombe. Men praktisk talt alle innsendere er enige i at man ikke bør gi ham en straff som kan bevirke at han blir opphøyet til martyrt i folks øyne. En innsender er av den mening av jødene bør få dømmes ham.

DEI FØRSTE FYLKESMANN

på fri norsk jord, redaktør Peder Holt, uttaler bl.a. i et intervju:

Russene har gjentatte ganger erklært at de ikke vil blande seg i vårt indre styre. Min erfaring er at devil følge dette prinsippet i praksis helt ut. De norske quislinger vil få sine saker behandlet og pådømt av norske myndigheter og norsk rett. De skal ikke få lov til å gjøre mer skade.

Har fylkesmannen noen ord å si om de deler av Norge som ennå er besatt av tyskerne?

Det første jeg vil peke på, er at den skrem selsagitasjon tyskerne har drevet med den påstøtte russiske fare er den rene svindel. Ost-Finmark er idag en krigsherjet og avsvidd landsdel - det er så - men det er en fri del av Norge med helt norsk administrasjon. Og den russiske krigsmakt som har befrikket oss, opptrer med en forståelse og hensynsfullhet som er anstøende. Det vilde ha vært helt utenkelig under en tysk besettelse. Hvis jeg kan nå fram til folk i det okkuperte Norge, vil jeg rope så kraftig jeg kan: Kom dere enda tyskerne alle som kan. Prøv å utnytte den forvirring som oppstår når tilbaketreningen av de tyske hovedstyrker begynner. Vi har eksempler som viser at en avskåret telefonledning har reddet et helt distrikt fra å bli avsvidd og befolkningen fra å bli bortført.

H E I L O G S A L

Kom noen og voldtok retten så hils dem med: Heil og søl! Kyss blodet fra bajonetten som stakk din bror i hjel. Men vit at ditt liv var pantet mot goder "befrielsen" gav, da hakekorset stod plantet på ferdolandets grav.

SMÅ GLIMT

Den første norske avis etter befrielsen er allerede kommet ut. Det er "Folkets Frihet" som kommer ut i de befrierte områder i Nord-Norge. Redaktøren, Ivar Viken, er den samme som redigerte avisen før tyskerne beslagla den.

For kort tid siden ble den tyske lastebåt "Riegel" og den norske båt "Korsnes" senket utenfor Sandnessjøen. "Riegel" hadde 3000 mann ombord, hvorav 100 tyskere og 2000 russiske krigsfanger. Bare 7 russere ble reddet.

To fanger på Grini er blitt skutt innen leikrområdet. Den ene var Borthe Reichelt som ble arrestert samtidig med Aubert og Salvesen. Han var en fetter av den siste og hans bror er tidligere blitt skutt. Den annen var Helseth fra Hønefoss.

Vi innskjerper den parole som tidligere er gått ut om at ingen må kjøpe bøker fra følgende forlag: Blix, Stenersen, Kamban, Norden, Atlantic og Centralforlaget. Gyldendal og Noregs boklag har nazistiske ledelse og ingen må kjøpe nye bøker der.

Ved det allierte luftangrepet mot Freiburg 27/11 ble 23.000 drept i følge tyske oppgaver. Byen har 100.000 innbyggere.

Stockholms 2000 nordmenn skal samles til julepreken i Engelbrektskirken, hvor pastor Arne Arnborg forretter.

8/12 ble en trykkerimaskin hos Norsk Litografisk Offisin sprengt. Maskinen skulde neste dag overtas av tyskerne.

Arendal Smelteverk, Rydehavn, ble forledet satt ut av drift for 3. gang, idet sabotører ødela fabrikkens transformatorer.

Reuter melder at mere enn 70.000 belgiske menn og kvinner fortiden sitter arrestert og venter på å bli dømt for samarbeide med tyskerne.

Ca. 30 norske lapper som er kommet over grensen til Sverige er blitt totalt ruinert, idet tyskerne har skutt ned deres 1200 rein, som hadde en verdi av 240.000 kr.

10.000 svenske speidere skal til sommeren samles i en leir på Gräntzölandet utenfor Västerвик.

Deporterte fra Nord-Norge forteller: I en bygd i en Finnmarksfjord, hvor tyskerne var i ferd med å brenne, strømmet befolkningen til en gård i utkanten av bygden med kyrene, i håp om å få tid til å slakte dem ned. 35 kyr var stuet sammen i et fjøs. Så kom tyskerne, halte bensin utover og satt fyr på fjøset. Befolkningen ble beordret til en skøyte som skulde føre dem sydpå, og fra fjorden så de fjøset stå i lys lue og hørte brølene fra alle dyrene. De som så det vil aldri glemme.

Siden august 1942 har allierte fly kastet 333.000 tonn bomber over Tyskland.

I Tyskland er det pålagt alle gårdbrukere å klippe halene og manene av hestene og halene av kreaturene for å skaffe tagl til krigsindustrien.

Et par tusen danske ungdommer er for tiden samlet i leire i Sverige hvor de får polititidannelse i likhet med de norske.

I England er hittil bygd 151.000 nye hus under krigen. Inntil mars i år var 3 millioner hus reparert etter krigsskade.

SABOTASJE

Om ettermiddagen 15. desember var et tankog på vei oppover Hallingdal mot Bergen. Mellom Lien skole og Øyo, like før Geilo, inntraff en kraftig eksplosjon og i et nå stod hele toget i lys lue. Etter hva det meldes fra Geilo ble 5 tankvogner fulletendig ødelagt mens den sjette klarte seg. Fra annet hold opplyses det at 75.000 kg. bensin strøk ned for tyskerne. De er selvsagt rasende og har hevet seg på befolkningen i Øvre Hallingdal, idet det er gitt ordre om at det skal arresteres 35 gisler fra Al, Hol og Geilo.

TOD MAT

Det er en kjent sak at fangene på Grini får for lite mat, at de nærmest er på sultegrensen. Det viser ihvertfall tydelig et par historier, som er sivet ut derfra. Selegget på Grini er temmelig internasjonal og historien er fra den polske leiren. Forleden dag forsvant huskatten på Grini, og nu misstenkes polakkene for å ha tjuvslaktet den. En annen dag ble en Grand Danois drept på Grini. Den ble liggende ubevoktet noen øyeblikk, mens man gikk for å finne noe å grave den ned med. Da man kom tilbake med spadene var hundeliket forsvunnet. Og igjen fikk polakkene skylden.

BEDRIFTSVAKTENE

Som følge av det økede antall sabotasje-handlinger mot krigsviktige bedrifter, har tyskerne selv overtatt vakt holdet ved en rekke bedrifter. Derfor kommer spørsmålet om bedriftsvaktene igjen i en annen stilling.

Heretter er parolen: I de tilfelle tyskerne selv overtar vakt holdet, skal alle ekstra-civile vaktmannskaper utenom de faste vaktmenn, nattvakter, portnere o.l. trekkes tilbake.

Hjemmefrontens Ledelse

SISTE KRIGSNYTT

Korrespondenter melder fra Vestfronten at amerikanerne er i ferd med å komme opp om de tyske angrepene. Motgangrep er igang. Det oppgis at tyskerne har satt inn 5-6 panserdivisjoner og 8-9 infanteridivisjoner. Om de siste kamper meldes at tyskerne som var rykket inn i Monschau er omringet og utslettet.

Byen er igjen på amerikanske hender, og stillingen øst for byen er gjenopprettet. SV for Malmody har tyskerne nådd Stavelot, og i Luxemburg skal deres troppers stå ved Konsdorf.

Kampene ved brohodene Dillingen og Saarlautern ved Saar fortsetter med framgang for de allierte. NO for Colmar ble 800 fanger bragt inn igår. Ved Roer er stillingen uforandret.

Russerne fortsetter sin framrykking inn i søndre Tsjekkoslovakia. Under de siste kampene igår ble 1000 fanger tatt. Tito melder om inntakelsen av Zvornick SO for Beograd og at fortropper har nådd inn i jernbaneknutepunktet Banja Luka.

Marskalk Stalin fylte 65 år torsdag. Det 169 inn telegrammer bl.a. fra Churchill og de Gaulle.

Fortsatt god framgang N. for Faenza i Italia. Fly fra Middelhavet bombet igår Skodaverkene i Pilsen, mål i Linz, Salsbrug og Regensburg.

Kampene i Athen er stilnet noe av etter at Scobie truet med å bombe alle ELAS kanoner med alle midler.

FRITT NORGE

4. årgang

Tirsdag 9. januar

Nr. 1 - 1945

ET NYTT ÅR ER INNLEDET MENS KRIGSDJEVEL-
EN FREMDELES ER LØS. 1944'S FORHÅPNINGER
SLO IKKE TIL, OG VÅRT FOLK MÅ TA FATT PÅ
DET NYE ÅRET SOM EN OKKUPERT NASJON.

Krigen blir i første rekke avgjort på frontene, og rapportene derfra ved årsskiftet var ikke bare seirrike. Tyskernes offensiv skjøt framover både i Belgia og Luxemburg, den ene landsbyen etter den andre falt i deres hender.

Mange tok dette som et dårlig tegn for det nye år. De ble nedstemte, pessemistiske. Men mange, vi tør kanskje si de fleste, tok det som et godt tegn: Jo mere tyskerne angriper, jo hurtigere blir deres kraftresserver brukt opp.

Den tyske offensiven har også en annen heldig betydning for oss: Den minner oss om at det ennå er for tidlig å slappe av i kampen, den er en kraftig spore for oss til fortsatt innsats, hårdere og mer beslutsomt enn hittil.

Vårt nyttårsønske til vårt norske folk er derfor SPEREN LIVREMMEN INN ENNÅ ET HULL ØK INNSATSEN NOEN GRADER HVER ENKELT.

Det er den eneste måten som vil bringe vårt annet ønske til oppfyllelse: SOLOPPGANG OVER NORGE i 1945.

Flagg etter flagg skal vi seirende reise høyt over landet fra Kirkenes by. Stolt imot himmelens blå skal vi heise tusende flagg som en rødmande sky.

Varde på varde rundt landet skal tendes. Natten skal brenne av blomstrende bål. Fenge skal ropet som glødende sendes "Vike skal mørket for ild og for stål".

Mann etter mann skal vi fylkos rundt fange hjerter og never med syngende glød. Skudd etter skudd mellom snötunge granene seir og liv eller seirende død.

Sange på sange skal sprengende stige oppad i hyldest og grenseløs tro. Lenke på lenke skal bristende sige. Evig går sangene varmt fra vårt blod.

Skrutt etter skritt skal vi bane oss veier bygder og byer i jublende rad. Kamp etter kamp til den sluttende seier, ord etter ord i vårt stolteste kvad.

Dag etter dag til den signende siste tapper og trofast kvinne og mann. Natt etter natt til mørket skal briste, til fjellene lyser, - i solrennings brann.

I de siste ukene er det sluppet ned hundrevis britiske fallskjermsoffiser over Danmark. Tyskerne driver jakt på dem.

ADVARSEL.

Mens den sande norske kirke fører sin heltemodige kamp mot vold og undertrykkelse, mens tallrike prester og andre kirkens tjenere vansmekter i fengselene for sin tro og overbevisnings skyld, finnes det ellers gode nordmenn som slutter opp om de såkalte "Loyale" prester, naziprestene som i høy grad er medansvarlige for terroren, voldsdådene og utplyndringen i vårt land. Vi sikter til befolkningen på Nedre Eiker, hvor quilingen, den fiseblide og lunkne sogneprest Haugerud virker. Befolkningen på stedet unnsær seg ikke for å gå til hans gudstjenester, la sine barn døpe og konfirmere av ham, ja enkelte lar seg også vie av denne forfæderen.

Våre lovlige myndigheter er oppmerksom på forholdet, og det vil kunne føre til de alvorligste konsekvenser for eikværingene hvis de fortsetter å gjøre brudd på fronten.

Vi vil også gi en siste advarsel til de personer i Vestfossen som fortsatt produserer på pinnett for tyskerne. Vi vet hvem de er alle sammen.

DEFEATIST Z.

Den anklagede Klara Z. var nettopp blitt ført fra fengslet til Berlins folkedomstol. Hun tok plass foran de 9 dommerne. Skuldrene hennes sank. Stemmen hennes var en trett hvisken. Første vitne var fru Z.s kokkepik. Hun avga forklaring: "Fru Z. diskuterte aldri politikk eller krigen. Herr Z. har vært på Østfronten i lengre tid. Fru Z.s eldste sønn ble innrullert i hæren 3 måneder før hun ble arrestert. Hennes 2. sønn arbeider i en østerriksk fabrikk. Hennes yngste barn, en 17 år gammel datter, ble drept i tjeneste under en raid over Berlin. Jeg var tilstede da fru Z. fikk denne nyheten. Først stirret hun på meg, så skrek hun ut: Alt dette er den djævelens verk, den masse mordern. Stakkars Tyskland, slik er det altså med oss. - Jeg betraktet denne ytring som opplagt defeatistisk og som uvennlig overfor vår Fører. Jeg nølte ikke med å underrette myndighetene".

Neste og siste vitne var fru Z.s portner. Han forklarte: Fru Z. førte et ensomt liv, ga lite til nazivinterhjelpen, leste ikke partiavisar, overvar ikke møter". Så avsa domstolens formann Ronald Freisler dommen: "Fru Klara Z. dømmes til døden ved høy halskugning for sin defeatistiske innstilling og for å ha fornærmet Førerren, det tyske folk og den tyske stat." Idet fru Z. ble ført bort, ropte en rettsbetjent: "Neste sak".

OPPSIKTSVEKSENDE.

20/12 ble politiinspektør Schöning, som utvilsomt må betragtes som stripe, hentet i sitt hjem av Gestapo. Senere på dagen ble også politikonstabel Uggen på Schönings forverelse arrestert.

ET STORT HVALKOKERI

er for tiden under bygging i Storbritannia for norsk regjning.

